

228. O, hører du, min Thoralil!

(Nattergalen.)

Joseph Glæser.

Allegretto moderato.

1. O, hø - rer du, min Tho-ra - lil! hvor Nat-ter - ga - len slaar; nu

syn-ger densaa sør-ge-ligt; thi in-ge-n denfor staar. Dens Lyk-ke var kun kort, den

el - ske - de fløj bort; o, Tho - ra - lil, den Nat - ter - gal den har det dogsaa haardt;

den Nat - ter - gal den har det dogsaa haardt.

2. O, hører du, min Thoralil!
 en Stemme fjern og mat;
 nu synger den saa lystelig,
 den er ej mer forladt.
 Den elskede er nær;
 o, Thoralil, kom her
 og sæt dig ned paa Bænken
 bag de mørkegrønne Træer!

3. Nu synger den ej mer som før,
 nu har dens Længsel Ro;
 i Hjørnet af en bøjet Gren
 de slumre begge to.
 O, havde vi os blot
 et saadant Sommerslot.
 O, Thoralil, den Nattergal
 den har det dog saa godt!

P. Faber.